geen betrekking op de aanwervingsvoorwaarden. Deze worden geregeld in artikel 29 en bijlage III van het Statuut, en niets belet dat voor bepaalde ambten of categorieën ambten in de aankondiging van vergelijkend onderzoek strengere voorwaarden worden gesteld aan de minimumvoorwaarden die uit de indeling van de ambten voortvloeien, ongeacht of dit gebeurt ter voorziening in een bepaalde vacature dan wel in de vorming van een reserve voor ambten van een bepaalde categorie.

3. Een kandidaat voor een vergelijkend onderzoek kan zich tot staving van zijn vordering tot nietigverklaring van het besluit van de jury hem niet tot het vergelijkend onderzoek toe te laten niet met succes beroepen op de toelatingsvoorwaarden van een ander vergelijkend onderzoek van de Commissie, dat door dezelfde instelling eveneens ter voorziening in posten van dezelfde loopbaan, doch anders en met een ander doel was georganiseerd.

4. Er is geen sprake van miskenning van het gelijkheidsbeginsel, waneer een bepaalde objectieve regel gelijkelijk toepassing vindt op alle ambtenaren of sollicitanten die zich in eenzelfde situatie bevinden.

In zaak 143/82,

DAVID LIPMAN, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te 1180 Brussel, bijgestaan en vertegenwoordigd door E. Lebrun, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij T. Biever, advocaat aldaar, Boulevard Grande-Duchesse-Charlotte 83,

verzoeker,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, vertegenwoordigd door H. Van Lier, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, bijgestaan door D. Jacob, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Cervino, lid van de juridische dienst van de Commissie, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot

1. primair:
   — nietigverklaring van het besluit van de jury van algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/325 om verzoeker niet tot dat vergelijkend onderzoek toe te laten;

— veroordeling van de Commissie om, wat verzoeker betreft, de procedure van vergelijkend onderzoek COM/A/325 te heropenen;

— veroordeling van de Commissie in de kosten van het geding;

2. subsidiair: alvorens recht te doen, het gelasten van alle nodige instructiemaatregelen om vast te stellen of de jury, voor wat betreft de ambtenaren die zich kandidaat hebben gesteld voor vergelijkend onderzoek COM/A/325, al dan niet heeft gelet op de relevantie van de beroepservaring,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: U. Everling, kamerpresident, Mackenzie Stuart en Y. Galmot, rechters,

advocaat-generaal: P. VerLoren van Themaat
griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur

het navolgende

ARREST

De feiten

De feiten, het procesverloop en de conclusies, middelen en argumenten van partijen kunnen worden samengevat als volgt:

I — De feiten

1. De Commissie van de Europese Gemeenschappen, verweerster, publiceerde in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen van 12 september 1981 (C 233, blz. 21) een aankondiging van een algemeen vergelijkend onderzoek (COM/A/325) „aan de hand van schriftelijke bewijsstukken en een examen voor de vorming van een reserve van administrateurs voor de rangen 7 en 6 van categorie A". Volgens de aankondiging werd deze reserve gevormd teneinde te kunnen voorzien in vacatures van daarmee overeenkomende bestaande of nieuwe posten bij de diensten van de Commissie.

Bij deze posten ging het om „scheppende werkzaamheden, studies of controle in verband met de activiteiten van de Gemeenschappen op het terrein van de politieke, administratieve en financiële wetenschappen, en wel op een van de volgende werkgebieden: buitenlandse betrekkingen, pers- en informatietechnieken, openbare financiën/boekhouding/ ‚audit', algemene administratie".

2. De aankondiging van vergelijkend onderzoek bepaalde sub III, B, 2 onder meer: „Op de sluitingsdag voor de indiening van de sollicitaties moeten de sollicitanten:

a) een bewijs voorleggen van een volledige universitaire opleiding (academische graad) op het onder punt I van deze aankondiging genoemde gebied [. . .];

b) een bijkomende ervaring van twee jaar bezitten die na het behalen van bovenbedoelde academische graad werd opgedaan; hiervoor komen in aanmerking beroepsactiviteiten in verband met [het gekozen werkgebied]."

3. Verzoeker David Lipman is ambtenaar van de Commissie; in 1973 aangeworven in de rang B 4, werd hij in 1978 bevorderd tot de rang B 3; sedert zijn aanwerving is hij tewerkgesteld bij Directoraat-generaal I, „Buitenlandse betrekkingen." Sedert 1977 verricht hij een aantal taken die tot de loopbaan A 7/6 behoren. Op 1 augustus 1981 behaalde hij voorts aan de Universiteit van Londen het diploma van „Bachelor of Laws".

Na het verschijnen van bovengenoemde aankondiging stelde hij zich op 28 september 1981 kandidaat voor het vergelijkend onderzoek; als werkgebied koos hij. „Buitenlandse betrekkingen". Bij brief van 25 februari 1982 deelde het hoofd van de afdeling „Aanwerving" hem mee, dat hij niet tot het vergelijkend onderzoek kon worden toegelaten, omdat hij geen beroepservaring van twee jaar na het behalen van zijn academische graad bezat.

II — Conclusies van partijen

Verzoeker heeft bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 10 mei 1982, beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

In zijn verzoekschrift concludeert *verzoeker* dat het den Hove behage:

— nietig te verklaren het besluit van de jury van algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/325, om verzoeker niet tot dit vergelijkend onderzoek toe te laten;

— de Commissie te veroordelen om ten aanzien van verzoeker de procedure van vergelijkend onderzoek COM/A/325 te heropenen;

— de Commissie te verwijzen in de kosten van het geding.

Bij op 30 juli 1982 ingediende repliek concludeert verzoeker voorts subsidiair dat het den Hove behage:

— alvorens recht te doen, alle nodige instructiemaatregelen te gelasten om vast te stellen of de jury, voor wat betreft de ambtenaren die zich kandidaat hebben gesteld voor vergelijkend onderzoek COM/A/325, al dan niet heeft gelet op de relevantie van de beroepservaring.

De *Commissie* concludeert dat het den Hove behage:

— het beroep te verwerpen;

— verzoeker in de kosten te verwijzen.

Het Hof (Derde kamer) heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

III — Middelen en argumenten van partijen

1. De uitlegging van de bepaling van de aankondiging van vergelijkend onderzoek betreffende de vereiste bijkomende ervaring

Verzoeker stelt dat deze bepaling, volgens welke de sollicitanten „bijkomende ervaring van twee jaar [moeten] bezitten die na het behalen van [de] academische graad werd opgedaan", extensief moet worden uitgelegd. In de eerste plaats is het voor de later te verrichten werkzaamheden van weinig belang, of de beroepservaring geheel of gedeeltelijk voor dan wel na het verkrijgen van de graad is opgedaan. Op de datum van zijn sollicitatie beschikte hij over een beroepservaring van tenminste zes jaar, inzonderheid op het gebied van het gekozen werkterrein en verkregen op hoog niveau.

In de tweede plaats moet een tekst zo worden uitgelegd, dat hij niet tot „absurde consequenties" leidt, waarvan niet kan worden aangenomen dat „de wetgever" ze gewild heeft. Een dergelijke uitlegging moet ook worden gekozen wanneer de tekst taalkundig en inhoudelijk onberispelijk is. In casu leidt een letterlijke uitlegging van de tekst ertoe, dat een sollicitant wordt afgewezen die driemaal meer beroepservaring bezit dan vereist is, waarvan echter slechts één jaar na het behalen van zijn graad. Daarom moet worden aangenomen, dat bedoelde bepaling van de aankondiging van vergelijkend onderzoek slechts geldt voor jonge academici en dat zij in andere gevallen extensief moet worden uitgelegd, in overeenstemming met 's Hofs arrest van 31 mei 1979 (Newth, zaak 156/78, Jurispr. 1979, blz. 1941) en met de rechtsleer (H. de Page).

In de derde plaats moet de aankondiging volgens artikel 1, sub d, van bijlage III bij het Statuut „de diploma's en andere schriftelijke bewijsstukken of de ervaring die voor het ambt is vereist", vermelden. Het vereiste ervaringsniveau wordt dus slechts bepaald door de vaststelling van de beroepservaring die verband houdt met de vacante post, ongeacht of deze minimumervaring voor of na het behalen van de eveneens vereiste graad is verkregen.

In de vierde plaats is extensieve uitlegging van de betrokken bepaling temeer geboden, nu het gaat om een bijkomende toelatingsvoorwaarde. Enerzijds immers is de ervaring in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek gekwalificeerd als „bijkomend", anderzijds valt uit de woorden „zouden in beginsel moeten" in de bijlage bij punt I van de aankondiging van vergelijkend onderzoek af te leiden dat zij geen essentiële voorwaarde voor toelating tot het vergelijkend onderzoek is. Bovendien heeft de jury bij bepaalde sollicitanten niet nagegaan of hun beroepservaring wel verband hield met het

gekozen werkgebied. Daar de relevantie van de vereiste beroepservaring dus als van subsidiaire aard wordt beschouwd, zou dit zeker moeten gelden voor het tijdvak waarin deze ervaring is verworven. Verzoeker vraagt het Hof hieromtrent de nodige instructiemaatregelen te gelasten, om te bepalen of de jury, voor wat betreft de ambtenaren die zich kandidaat hebben gesteld voor het vergelijkend onderzoek, al dan niet heeft gelet op de relevantie van de beroepservaring.

Daarentegen meent de *Commissie* dat bedoelde bepaling van de aankondiging van vergelijkend onderzoek niet extensief mag worden uitgelegd en ook niet als van subsidiaire aard mag worden beschouwd.

— Geen enkele uitlegging, hoe extensief ook, kan een duidelijke tekst opzij zetten. Daar de tekst van de aankondiging van vergelijkend onderzoek geen taalkundige of inhoudelijke fouten bevat, laat hij, zoals het Hof herhaaldelijk heeft beslist, geen ruimte voor uitlegging. Verzoeker beroept zich, aldus de Commissie, ten onrechte op het arrest-Newth.

— Het tot aanstelling bevoegd gezag heeft juist gewild dat de tot het vergelijkend onderzoek toegelaten sollicitanten een beroepservaring zouden bezitten die gebaseerd is op theoretische kennis verkregen door universitaire studie. De voorwaarde in de aankondiging van vergelijkend onderzoek is dus wel degelijk in overeenstemming met het beoogde doel, zij is niet „absurd" en de instelling gaat haar beoordelingsvrijheid daarmee niet te buiten.

Bovendien volgt deze uitlegging zeer duidelijk uit paragraaf 5 A van de „Gids ten behoeve van de kandidaten voor een algemeen vergelijkend onderzoek van de Commissie".

— Voor wat de verwijziging naar artikel 1, sub d, van bijlage III bij het Statuut betreft, is verzoekers stelling ongegrond; deze bepaling vermeldt alleen, welke rubrieken in iedere aankondiging van vergelijkend onderzoek moeten voorkomen, en niet wat precies de inhoud van die rubrieken moet zijn.

— De Commissie bestrijdt dat de betrokken toelatingsvoorwaarde van „subsidiaire" aard zou zijn. De term „bijkomend" is volstrekt niet synoniem met „subsidiair", doch betekent alleen dat de vereiste ervaring een aanvulling moet zijn op het verworven diploma en daarmee dus verband moet houden. Ook blijkt bij lezing van de gehele zin van de bijlage bij punt I van de aankondiging van vergelijkend onderzoek, dat de woorden „zouden in beginsel moeten", niet slaan op de voorwaarde betreffende de beroepservaring na het behalen van de graad, doch op de aard van de verrichte beroepswerkzaamheden. Tenslotte betoogt de Commissie, dat de jury wel degelijk heeft nagegaan of de beroepservaring van alle kandidaten verband hield met het gekozen werkgebied. Tot staving van zijn beweringen, die trouwens buiten het geschil staan, heeft verzoeker geen enkel bewijs aangebracht.

2. Miskenning van artikel 5, lid 3, Ambtenarenstatuut

Verzoeker stelt schending van artikel 5, lid 3, Ambtenarenstatuut, volgens hetwelk „voor de ambtenaren die tot een zelfde categorie of groep behoren, onderscheidenlijk dezelfde bepalingen met betrekking tot aanwerving en loopbaan gelden". Hiervoor voert hij twee argumenten aan:

— de aankondiging van intern vergelijkend onderzoek COM/A/4/81 (op de grondslag van een examen), die tegelijk met de onderhavige aankondiging is gepubliceerd en ook betrekking had op de aanwerving van administrateurs in de loopbaan A 7/6, stelde niet als voorwaarde dat de kandidaten een universitair diploma moesten bezitten, hetgeen de voorwaarde inzake de na het behalen van het diploma verworven beroepservaring automatisch uitsloot;

— andere sollicitanten zijn tot het vergelijkend onderzoek toegelaten, hoewel hun beroepservaring geen verband hield met het gekozen werkgebied.

De *Commissie* meent dat deze beide argumenten moeten worden verworpen:

— Wat het eerste punt betreft, kan verzoeker zijn positie niet op één lijn stellen met die van kandidaten voor een ander vergelijkend onderzoek, dat een ander karakter had en waarvan de organisatie een zaak is van de discretionaire bevoegdheid van het tot aanstelling bevoegd gezag.

— Wat het tweede punt betreft, gaat verzoekers betoog feitelijk en rechtens niet op; in ieder geval heeft het geen zin te onderzoeken, of de relevantie van de beroepservaring van alle kandidaten wel is geverifieerd, nu verzoeker is afgewezen op grond dat hij niet beschikte over een na het behalen van een diploma verkregen beroepservaring van een bepaalde duur.

3. Schending van algemene rechtsbeginselen

Verzoeker beroept zich in de eerste plaats op miskenning van het beginsel van gelijke behandeling. Hiertoe voert hij dezelfde argumenten aan als hierboven sub 2 zijn genoemd; bovendien zou bij vergelijking van zijn positie met die van de andere kandidaten die, hoewel over minder grote en minder relevante beroepservaring beschikkend dan hijzelf, tot het vergelijkend onderzoek zijn toegelaten, blijken dat de aldus ontstane situatie kunstmatig, uiterst onbillijk en in strijd met het gelijkheidsbeginsel is. Daarenboven verricht hij nog steeds de werkzaamheden waarop het vergelijkend onderzoek waartoe hij niet is toegelaten, betrekking had.

De *Commissie* meent dat er volgens vaste rechtspraak van het Hof geen sprake is van discriminatie wanneer een bepaalde regel, die gelijkelijk van toepassing is op alle ambtenaren die zich in dezelfde situatie bevinden, op objectieve gegevens is gebaseerd. Dit is in casu het geval, nu de voorwaarde betreffende na het behalen van het diploma verworven beroepservaring op alle kandidaten is toegepast, een objectief karakter heeft en verenigbaar is met het door het tot aanstelling bevoegd gezag nagestreefde doel. Het feit dat in een ander vergelijkend onderzoek niet dezelfde eis wordt gesteld, is evenmin discriminerend wanneer het daarbij gaat om een vergelijkend onderzoek van een ander type, dat juist is georganiseerd om de overgang naar de categorie A mogelijk te maken voor ambtenaren die geen universitaire graad bezitten. De aard van de door Lipman verrichte werkzaamheden tenslotte is irrelevant voor de wettigheid van het genomen besluit.

Verzoeker beroept zich in de tweede plaats op miskenning van het evenredigheidsbeginsel; hij stelt daartoe dat er kennelijke onevenredigheid bestaat tussen de „aard" van de hierbedoelde voorwaarde, die onvoldoende verband houdt met het door het tot aanstelling bevoegd gezag nagestreefde doel, en de zeer nadelige gevolgen ervan voor het normale verloop van zijn carrière, gezien zijn leeftijd (33 jaar) en de frequentie waarmee dergelijke vergelijkende onderzoeken worden georganiseerd (om de 4 tot 5 jaar).

De *Commissie* meent daarentegen dat het overdreven ware te stellen dat het normale verloop van verzoekers carrière in gevaar wordt gebracht, daar algemene vergelijkende onderzoeken van dit type ongeveer om de drie jaar worden gehouden, zonder leeftijdsgrens voor ambtenaren die ten minste één jaar bij de Gemeenschappen in dienst zijn. In ieder geval is er in casu geen sprake van inbreuk op het evenredigheidsbeginsel.

Tenslotte is zij van mening, dat verzoeker met zijn beroep op miskenning van de algemene rechtsbeginselen in wezen tracht haar beoordelingsvrijheid om in het kader van het Statuut de voorwaarden voor toelating tot een vergelijkend onderzoek vast te stellen, in geding te brengen.

IV — Mondelinge behandeling

Verzoeker, vertegenwoordigd door E. Lebrun, advocaat te Brussel, en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door H. van Lier, als gemachtigde, en D. Jacob, advocaat te Brussel, zijn ter terechtzitting van 10 maart 1983 in hun pleidooien gehoord.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 24 maart 1983 conclusie genomen.

In rechte

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 10 mei 1982, heeft David Lipman beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen, enerzijds strekkende tot nietigverklaring van het besluit van de jury van algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/325 om hem niet toe te laten tot het examen van genoemd vergelijkend onderzoek, en anderzijds tot veroordeling van de Commissie om voor wat verzoeker betreft, de procedure van dit vergelijkend onderzoek te heropenen.

2 In casu ging het om een algemeen vergelijkend onderzoek op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken en een examen voor de vorming van een reserve van administrateurs voor de rangen 7 en 6 van categorie A. Volgens de

aankondiging, opgenomen in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen van 12 september 1981, moesten de sollicitanten het bewijs voorleggen van een volledige, met een diploma afgesloten universitaire opleiding, verband houdend met het gebied waarop het vergelijkend onderzoek betrekking had, en voorts een bijkomende ervaring van twee jaar bezitten, die na het behalen van dat universitair diploma was opgedaan en verband hield met het gekozen werkgebied.

3 Verzoeker, ambtenaar van de Commissie, in 1973 aangeworven in de rang B 4 en in 1978 bevorderd tot de B 3, was — en is ook thans nog — tewerkgesteld bij het directoraat-generaal „Buitenlandse betrekkingen". Sinds 1977 vervult hij een aantal taken behorende tot de loopbaan A 7. Op 1 augustus 1981 behaalde hij aan de Universiteit van Londen het diploma „Bachelor of laws". Op 28 september 1981 meldde hij zich aan voor deelneming aan vergelijkend onderzoek COM/A/325, met als keuzegebied „Buitenlandse betrekkingen".

4 Bij brief van 25 februari 1982 deelde het hoofd van de afdeling „Aanwerving" hem mee, dat hij niet tot het vergelijkend onderzoek was toegelaten, op grond dat hij niet beschikte over een beroepservaring van ten minste twee jaar, verkregen na het behalen van zijn academische graad.

I — De vordering tot nietigverklaring van het besluit om verzoeker niet tot het vergelijkend onderzoek toe te laten

1. Het middel inhoudende dat de bepaling van de aankondiging van vergelijkend onderzoek inzake de bijkomende ervaring extensief moet worden uitgelegd

5 Verzoeker betoogt dat de bepaling van de aankondiging van vergelijkend onderzoek, volgens welke „de sollicitanten een bijkomende ervaring van twee jaar moeten bezitten die na het behalen van de academische graad werd opgedaan . . .", niet te strikt moet worden uitgelegd en dat hij derhalve, gezien de duur en het niveau van zijn vóór het behalen van zijn diploma ver-

worven beroepservaring, tot het examen had moeten worden toegelaten, ook al beschikte hij niet over twee jaar ervaring, verworven na het behalen van dat diploma.

6 Vooreerst constateert het Hof, dat uit de omstreden bepaling duidelijk blijkt, dat alleen beroepservaring die na het behalen van een universitair diploma is verworven, in aanmerking kan worden genomen. Geen enkele uitlegging kan prevaleren boven een zo duidelijke tekst, vooral nu het doel hiervan zeer wel overeenkomt met de bedoeling van het tot aanstelling bevoegd gezag, dat terzake over een ruime beoordelingsvrijheid beschikt. Mitsdien kan ook niet worden aangenomen, dat deze voorwaarde van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek een subsidiair karakter heeft.

7 In de tweede plaats beroept verzoeker zich voor dit middel op artikel 1, sub d, van bijlage III bij het Statuut, bepalende dat de aankondiging van het vergelijkend onderzoek „de diploma's en andere bewijsstukken of de ervaring die voor het ambt is vereist" moet vermelden; hij leidt daaruit af, dat de voorwaarde inzake de beroepservaring het verband met het vacante ambt tot uitdrukking moet brengen, onverschillig of die ervaring voor of na het behalen van het diploma is verworven. Dit argument kan niet worden aanvaard. Genoemde bepaling van het Statuut wil immers uitsluitend aangeven, welke rubrieken een aankondiging van vergelijkend onderzoek moet bevatten; niet valt aan te nemen dat zij de precieze inhoud van elk van die rubrieken beoogt voor te schrijven. Bovendien, gelijk het Hof overwoog in het arrest van 5 april 1979 (zaak 117/78, Orlandi, Jurispr. 1979, blz. 1613), beoogt artikel 5 van het Statuut in algemene zin het minimum niveau van een ambtenaar in de betrokken categorie te omschrijven, naar gelang van de aard van de aan de ambten verbonden werkzaamheden, en heeft het geen betrekking op de aanwervingsvoorwaarden. Deze worden geregeld in artikel 29 en bijlage III van het Statuut, en niets belet dat voor bepaalde ambten of categorieën ambten in de aankondiging van vergelijkend onderzoek strengere voorwaarden worden gesteld dan de minimum voorwaarden die uit de indeling van de ambten voortvloeien, ongeacht of dit gebeurt ter voorziening in een bepaalde vacature dan wel voor de vorming van een reserve voor ambten van een bepaalde categorie.

8 Uit het voorgaande volgt dat het eerste middel moet worden verworpen.

2. Het middel ontleend aan miskenning van artikel 5, lid 3, van het Statuut

9 Artikel 5, lid 3, van het Statuut bepaalt, dat „voor de ambtenaren die tot een zelfde categorie of groep behoren, onderscheidenlijk dezelfde bepalingen met betrekking tot aanwerving en loopbaan gelden". Voor het middel ontleend aan miskenning van deze bepaling, voert verzoeker enerzijds aan, dat in de aankondiging van intern vergelijkend onderzoek COM/A/4/81, die in dezelfde periode als de onderhavige aankondiging is gepubliceerd, niet werd geëist dat de sollicitanten een universitair diploma bezaten, hetgeen derhalve iedere voorwaarde uitsloot inzake de tijd waarin de beroepservaring moest zijn verworven, en, anderzijds, dat andere sollicitanten zijn toegelaten tot het examen van vergelijkend onderzoek COM/A/325, ofschoon hun beroepservaring geen verband hield met het gekozen werkgebied.

10 Dit tweeledige betoog kan niet worden aanvaard. Enerzijds kan verzoeker zich tot staving van zijn vordering tot nietigverklaring van het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek COM/A/325 niet met succes beroepen op de toelatingsvoorwaarden van een ander vergelijkend onderzoek van de Commissie, dat anders en met een ander doel was georganiseerd, en anderzijds gaat het tweede in het kader van dit middel aangevoerde argument in ieder geval niet op, omdat het verband houdt met de aard van de beroepservaring en niet met de periode waarin zij is verworven, dat wil zeggen vóór of na het diploma.

11 Bijgevolg moet dit middel worden verworpen, zonder dat het nodig is de door verzoeker gevraagde instructiemaatregel met betrekking tot het tweede ervan te gelasten.

3. Het middel ontleend aan miskenning van het gelijkheidsbeginsel

12 Tot staving van dit middel voert verzoeker aan, dat vergelijking van zijn positie met die van andere sollicitanten die, ofschoon over minder grote en

minder relevante beroepservaring beschikkend dan hijzelf, wel tot het vergelijkend onderzoek zijn toegelaten, het bestaan van een „kunstmatige", „onbillijke" en met het gelijkheidsbeginsel strijdige situatie aan het licht brengt.

13 Zoals het Hof echter herhaaldelijk heeft beslist, is er geen sprake van miskenning van het gelijkheidsbeginsel, wanneer een bepaalde objectieve regel gelijkelijk toepassing vindt op alle ambtenaren of sollicitanten die zich in een zelfde situatie bevinden. Waar in casu niet is gebleken of zelfs maar is gesteld, dat sollicitanten met minder dan twee jaar na het behalen van hun diploma verworven beroepservaring tot het vergelijkend onderzoek zijn toegelaten, dient het middel te worden verworpen.

4. Het middel ontleend aan miskenning van het evenredigheidsbeginsel

14 Verzoeker betoogt dat er kennelijk onevenredigheid bestaat tussen de aard van de in de aankondiging van vergelijkend onderzoek gestelde voorwaarde en de zeer nadelige gevolgen daarvan voor zijn loopbaanontwikkeling.

15 Het Hof kan slechts constateren dat, welke ook verzoekers verdiensten zijn, dat de in de aankondiging van vergelijkend onderzoek gestelde voorwaarde in geen enkel opzicht onwettig is en dat de Commissie deze in verzoekers geval correct heeft toegepast. De gevolgen van het bestreden besluit kunnen mitsdien de wettigheid hiervan niet aantasten en in casu kan dus niet met succes een beroep worden gedaan op het evenredigheidsbeginsel.

II — De vordering om de Commissie te gelasten, de procedure van vergelijkend onderzoek COM/A/325 voor wat verzoeker betreft, te heropenen

16 Zonder inbreuk te maken op de voorrechten van de administratieve autoriteiten, kan het Hof niet bevelen een vergelijkend onderzoek te openen of te heropenen. Een daartoe strekkende vordering is bijgevolg hoe dan ook niet ontvankelijk.

17 Uit het voorgaande volgt dat het beroep moet worden verworpen.

Kosten

18 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen.

19 Volgens artikel 70 van het Reglement voor de procesvoering evenwel blijven de kosten door de instellingen terzake van beroepen van personeelsleden der Gemeenschappen gemaakt, te haren laste.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

rechtdoende,

1. Verwerpt het beroep.

2. Verstaat dat elk van beide partijen de eigen kosten zal dragen.

Everling Mackenzie Stuart Galmot

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 28 april 1983.

De griffier
H. A. Rühl
Hoofdadministrateur

De president van de Derde kamer
U. Everling